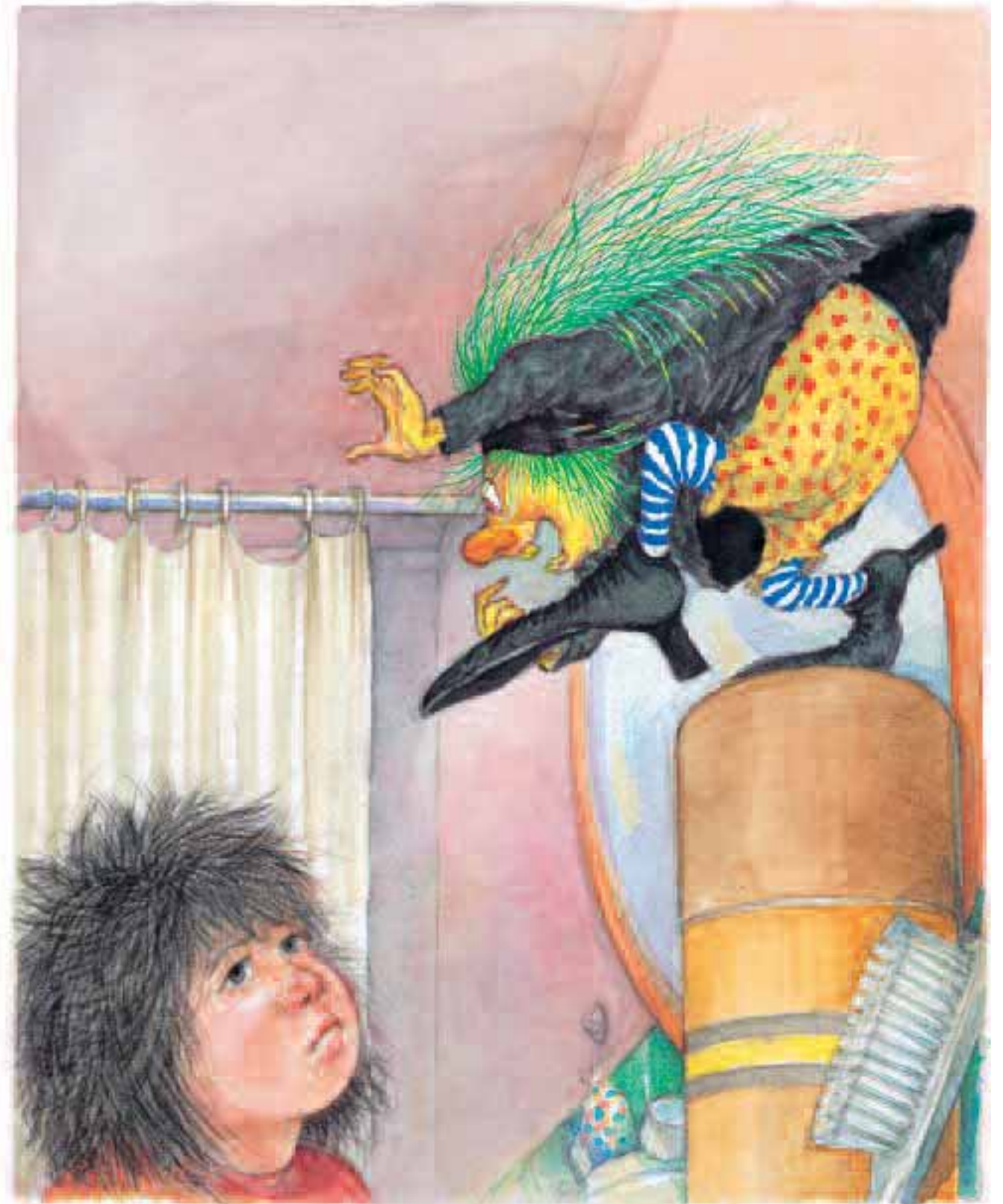

Als Nikkie naar de badkamer gaat om haar tanden te poetsen, hoort ze iemand heel zacht snurken. Ze kijkt... en kan haar ogen niet geloven: achter haar tandenpoetsbekertje ligt een piepklein heksje te slapen. 'Hé, heksje, word eens wakker!' zegt Nikkie. De kleine heks springt op en krijst: 'Wie maakt me daar wakker? Ik wil slapen!' 'Ik,' zegt Nikkie. 'Ik wil mijn tanden poetsen. Ben jij een echte heks?' 'Natuurlijk ben ik een echte heks. Tandens poetsen? Brr, niets voor mij. Kijk maar naar mijn tanden, mooi geel. Nooit gepoetst, in geen 777 jaar!'

Nikkie wil haar tandenborstel pakken, maar het heksje is haar voor.
'Ha, een nieuwe bezem.' Het heksje pakt de tandenborstel en rent weg.
'Geef op dat ding,' roept Nikkie. 'Ik wil mijn tanden poetsen.'
'En ik wil vliegen.'
'Geef terug. Heksen vliegen op bezemstelen en niet op tandenborstels.
Je bent helemaal geen heks!'

'Ik ben wél een echte heks, en ik héb een echte bezemsteel. Kijk maar.
Maar ik ben uit de bocht gevlogen en nu is de bezem gebroken.
En ik wil weg... ver weg,' zegt het heksje.
'Waar ga je heen?'
'Weg... ver weg!'
'Waarom?' vraagt Nikkie, terwijl het heksje om haar oren vliegt.

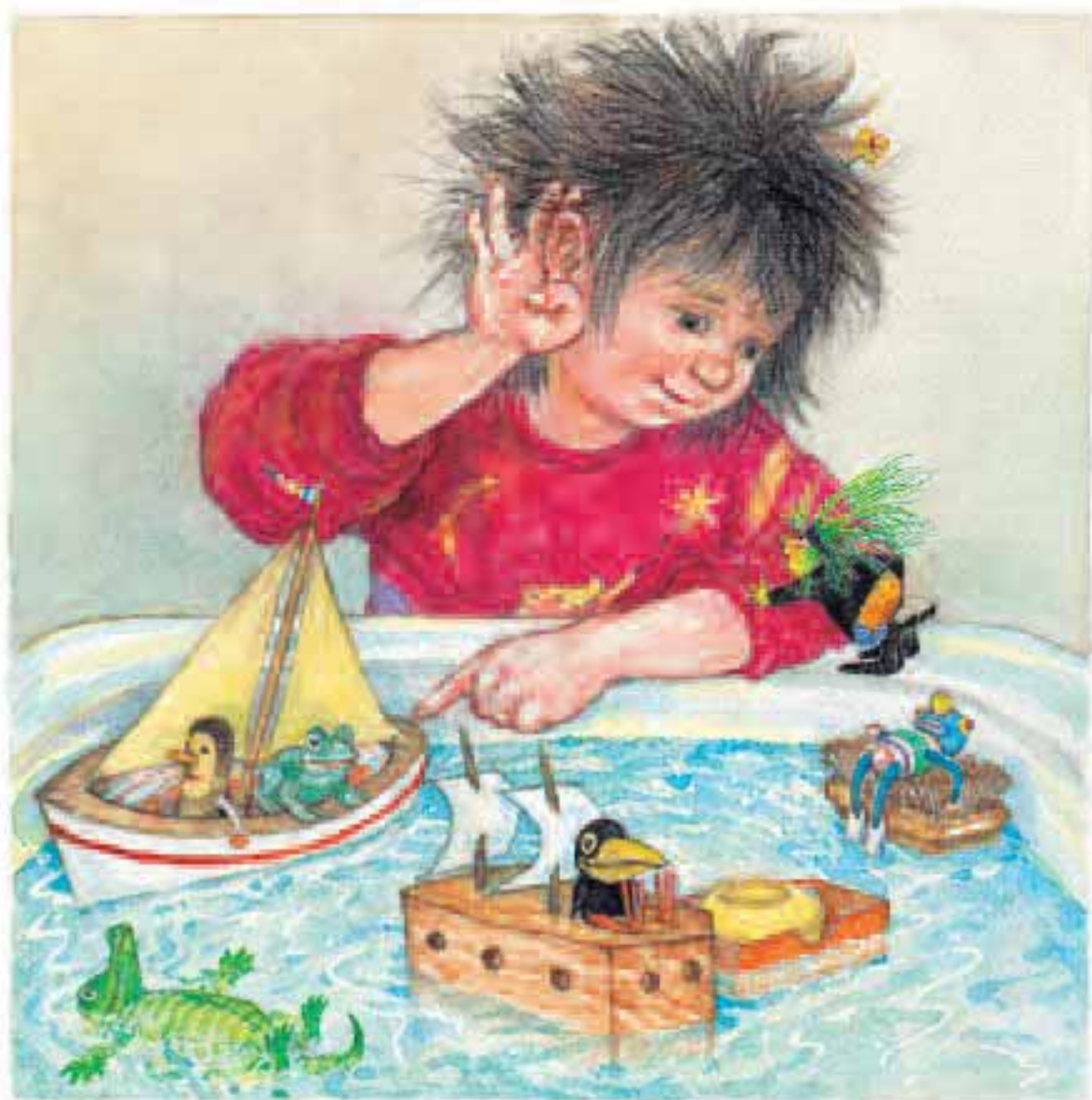

Bedroefd gaat ze op Nikkies knie zitten. ‘Zie je dan niks geks aan mij? Ze lachen me allemaal uit.’
‘Ik zie niks.’
‘Nou, en mijn voeten dan?’
‘Niks. Gewoon grote heksenvoetjes.’
‘Dat is het juist. Ze noemen me allemaal Platvoetje. En wat erger is, iedere keer als ik tover gaat het fout. Ik zeg een toverspreuk... en dan, hop! zijn mijn voeten weer een stukje groter geworden. En zij maar lachen.’
‘Ken jij echte toverspreuken?’ vraagt Nikkie. ‘Leer mij er eens een.’

‘KRAXPO POXULOE,’ roept Platvoetje... en hop! haar voeten zijn weer gegroeid. Verder gebeurt er niets.
‘Zie je wel? Weer fout! Ik word te oud... nog maar 777 jaar en nu al te oud.’
Platvoetje snikt.

Nikkie probeert haar te troosten. ‘Ach lieve Platvoetje, we hebben allemaal wel iets gekks. Kijk nou naar mij: ik heb zeiloren. Veel te groot. De kinderen roepen me na: “Nikkie, kan je al vliegen met die grote oren?” Maar jouw voeten vind ik prachtig.’
‘Eigenlijk vind ik ze zelf ook wel mooi, alleen zien ze er zo saai uit.’

‘Daar kunnen we wel wat aan doen. Ik heb net een nieuwe verfdoo.’
Samen stappen ze naar de kast. Platvoetje droogt haar tranen.
Nikkie pakt de kwast. Platvoetje wijst de kleuren aan. Nikkie verft en versiert. Mooier kan het niet.
‘Je mag een wens doen, dan zal ik toveren’, roept Platvoetje dankbaar.